

STANOWISKO KRAJOWEJ IZBY GOSPODARCZEJ
PAKIETU KLIMATYCZNO – ENERGETYCZNEGO
I POLITYKI KLIMATYCZNEJ UE
NA CZAS SZCZEGÓLNY POLSKIEJ PREZYDENCJI

W SPRAWIE

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA Z NAJPROSTSZYCH PRZESŁANEK HUMANIZOWANIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ WSPIERA WIZERUNEK POLSKI OTWARTEJ NA PRZEDSIĘWZIĘCIA Z LOGIKI OCHRONY ŚRODOWISKA I ZASOBÓW NATURALNYCH, ALE Z POWINNOŚCI STATUTOWYCH MA OBOWIĄZEK OCENIAĆ WYZWANIA I SZACOWAĆ ICH SKUTKI.

Polska jest sygnatariuszem Konwencji klimatycznej oraz Protokołu z Kioto. Uzyskała jedne z największych redukcji emisji gazów cieplarnianych w stosunku do postanowień tegoż Protokołu. Redukcje te zostały osiągnięte kosztem dotkliwych przemian społecznych i kosztownej restrukturyzacji i modernizacji gospodarki. Działo się to w pierwszym rzędzie w gałęziach energochłonnych ze znacznym podwyższeniem efektywności energetycznej.

Działając w imieniu naszych członków z obszaru polskiej gospodarki wyrażamy poważne zaniepokojenie skutkami i kosztami wdrożenia w Polsce od roku 2013 postanowień Pakietu Klimatyczno – Energetycznego związanych nie tylko z zakupem uprawnień emisyjnych na aukcji. Jak wykazały dotychczasowe analizy wprowadzenie w życie wszystkich zasad pakietu klimatyczno-energetycznego będzie miało bardzo niekorzystny wpływ na polską gospodarkę:

- *spowoduje skokowy wzrost cen energii elektrycznej i ciepła,*
- *pogorszy konkurencyjność polskiej gospodarki, co w konsekwencji doprowadzi do utraty wielu miejsc pracy,*
- *doprowadzi do zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego,*
- *znaczco pogorszy warunki życia społeczeństwa*

W aktualnej strukturze paliwowej i przyjętych zasad rozdziału uprawnień wiele polskich przedsiębiorstw stoi przed groźbą znacznego wzrostu kosztów własnej produkcji energii, a także wzrostu cen energii kupowanej na rynku. Stawia to polskie przedsiębiorstwa w niekorzystnej sytuacji w stosunku do konkurentów z innych krajów Unijnych, gdzie wzrost kosztów i cen energii jest znacznie mniejszy, a także w stosunku do przedsiębiorstw spoza UE, które nie podlegają podobnym obciążeniom.

Z niepokojem obserwujemy rosnące zadłużenie finansów publicznych, narastanie problemów w systemie ubezpieczeń społecznych, służbie zdrowia, zahamowanie inwestycji infrastrukturalnych, a także utrzymywanie nieprzyjemnej dla przedsiębiorców infrastruktury instytucjonalno – prawnej.

Wdrażanie w takiej sytuacji Pakietu Klimatyczno – Energetycznego bez mechanizmów kompensujących wzrost kosztów stanowi strategiczne zagrożenie dla całych sektorów polskiej gospodarki ze względu na skumulowanie się wielu niekorzystnych zjawisk. Temu zagrożeniu należy się stanowczo przeciwstawić, tym bardziej, że niesie trudne do oszacowania skutki społeczne!!!

Po niepowodzeniu negocjacji na konferencji w Kopenhadze oraz w Cancun unijna polityka klimatyczna nie znajduje oparcia w zobowiązaniach międzynarodowych. Kluczowi gracze tacy jak USA i Chiny nie są skłonni do podążenia za przykładem UE. Rodzi się potrzeba wprowadzenia tzw. śladu węglowego w ocenie skuteczności polityk klimatycznych w poszczególnych krajach UE.

W tym stanie rzeczy ujawniły się słabości unijnej polityki klimatycznej: osłabienie argumentacji podstaw naukowych, nietransparentne cele, zaskakująca i nieprzejrzysta legislacja, brak logiki w skali globalnej, nieprzewidywalność zachowań rynkowych, brak przejrzystości finansowej i jej centralizowanie, ...

Niepokojące są kolejne inicjatywy KE idące w kierunku dalszego zaostrzania celów emisyjnych, w szczególności "Plan działań dla przejścia do konkurencyjnej niskoemisyjnej gospodarki w 2050". To najpoważniejsze z wyzwań strategicznych dla Polski z wielu historycznych i energetycznych uwarunkowań. Sygnalizowany krótki czas konsultacji w tej sprawie świadczy o kolejnej ideologicznej determinacji z wszystkimi dotychczasowymi wątpliwościami i ukrytymi celami. Twórcze włączenie Polski w ten proces, jeśli traktować go w kategoriach historycznych wyzwań i szans o charakterze cywilizacyjnym, wymaga wielkiej rozważy i ubezpieczenia finansowego z kosztów jego wprowadzania, a bez tego winien być zawetowany!

Biorąc powyższe pod uwagę Krajowa Izba Gospodarcza zwraca się do Rządu Polskiego o podjęcie na forum unijnym, a także krajowym, zdecydowanych działań dla zahamowania rosnących kosztów gospodarczych i społecznych z eskalowania polityki klimatycznej. Dotyczy to kilku krajów UE, ale przede wszystkim Polski ze specyficznej, bo znaczącej konsumpcji paliw stałych. Ostatnie awarie elektrowni jądrowej w Fukushima stwarzają sprzyjające okoliczności do podjęcia takich działań, ale także dla istotnych przemysłów strategicznych.

W przypadku niepowodzenia tych inicjatyw wnioskujemy o przygotowanie przez rząd skutecznych działań zmierzających do pomniejszenia zagrożeń płynących z kosztów wdrażanego Pakietu Klimatyczno – Energetycznego, w tym podjęcia działań legislacyjnych podważających zasadność ich podejmowania w strukturach UE. Jedną z możliwości wymagających rozważenia jest też przygotowanie rozwiązań prawnych pozwalających na złagodzenie oddziaływania prawa unijnego na terenie Polski w sytuacji zagrożenia ważnego interesu społecznego lub gospodarczego. Przykładem podobnych działań podjętych na forum unijnym była niedawna pomoc finansowa dla zagrożonych krajów strefy Euro, która została podjęta wbrew aktualnemu stanowi prawnemu. Może być ona precedensem na który może powołać się Polska.

ZE STRONY KRAJOWEJ IZBY GOSPODARCZEJ OFERUJEMY GOTOWOŚĆ WSZECHSTRONNE WSPARCIE DLA SUGEROWANYCH WYŻEJ DZIAŁAŃ RZĄDU, W TYM EKSPERCKIE SZACOWANIE SKUTKÓW I KOSZTÓW ZE STANOWISKIEM IZB BRANŻOWYCH.